

29 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2024
† ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' (Β' ΛΟΥΚΑ)
† Κυριακοῦ ὀσίου (†556). Πετρωνίας μάρτυρος.
Ἦχος πλ. α'. Ἐωθινὸν γ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησόν σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέροιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει

καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὡς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου, καὶ
ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ
φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς' καὶ τοῦ Μηναίου γ' εἰς δ'.

Ἦχος Πα ρ

Κ^{Πα} υ ρι ι ε ε κε ε κρα α α ξα α προ ος σε
ει σα κου ου σο ο ον μου ει σα κου σο ο ον μου
Κυ υ ρι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε ε ε κρα
ξα α προ ο ος σε ει σα α α α κου σο ον
μυ ρ προ ο ο σχες τη φω νη η η τη ης δε η η η
σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με
ε προ ο ος σε ει σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι
ε

Κ^{Πα} α τευ θυν θη τω η προ ο ο ο σευ ευ
χη η η μου ως θυ μι α α μα α ε νω ω ω πι
ο ο ο ον σου ε παρ σις τω ω ω ων χει ρω
ω ων μου θυ σι ι α ε ε ε σπε ε ρι ι νη
η ει σα κου σο ον μου Κυ υ ρι ι ε

Θ^{Πα} ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι μου και
θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
πο νη ρι ι ασ του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ
τι ι αις

Σ^{Πα} υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι
ι α αν και ου μη συνδυ α σω με τα των εκλεκτων αυ
των

Π^{Πα} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ε λαιον δε α μα ρτω λου μη λι πα να α τωτην κε φα
λη ην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο κι
αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
κρι ται αυ των

Aκου σονται τα ρηματα α μου οτι η δυν
θησαν ωσει παχος γης ερραγη επι της γης διε
σκορπισθητα οστα αυτων παρα τον Ααδην

Oτι προς σε Κυ υριε Κυριε οι οφθαλ
μοι οιμου επι σοι ηλπισα μη αντανελης την ψυ
χη ην μου

Φυλαξον με απο παγιιδος ης συνεστη
σαν το ομοι και απο σκανδαλων των ερραζομενων
την ανομιαν

Π^{Πα}εσονται αι εν αμφιβληστρωων οι αμαρτω
λοι κατα μονας ειμι εγω εως αν παρελ
θω

Φωνη η μου προς Κυριον εκεκραξα φω
νη μου προς Κυ υριον εδεηθη την

E^{Πα}κχεω ενωπιον αυτου την δεησιν

μουτην θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α πα γγε λω ^{u q̇}

E^{Πα} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το Πνευ μα μου και συ ^μ

εγ νωστας τρι βους μου ^{u q̇}

E^{Πα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε ^μ

κρυ ψαν πα γι δα μοι ^{u q̇}

K^{Δι} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον ^{Δ δ̇}

και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με ^{Πα u q̇}

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο

εκ ζη τωντην ψυ χη ην μου ^{u q̇}

E^{Κε} κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα ^{ν' 22} συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζωντων ^{u q̇}

Π^{Κε} ρο ο σχε σπρος την δε η σι ιν μου ^{ν' 22} ο ο τι

ε τα πει νω θην σφοδρα ^{u q̇}

P^{Δι} υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ^{Πα Δ δ̇} ο τι ε

κρᾶται ὠθησαν ὑπερῶν ἐμεῖς

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου
τοῦ ἐξο

μολογησάσθαι τὸ ὄνομα τῆς ἰσχύος σου

Πα
Δια τὸ τίμημα σου σταυροῦ Χριστοῦ

στε δὶ ἀβραάμ ἡ ἡ ἡ ἡ ἡ

Κε
σχῦ ὑψῶν καὶ δαίτης ἀναστάσε

Δι Πα
ῶ ὡς σου τὸ κενετρον της ἀμαρτι

ιῆς ἡ ἡμβλυ ὑψῶν καὶ ἐσωῶ

Κε
σας ἡ ἡμας ἐκ τῶν πύλων τοῦ θα

Πα
να ἀάα του δοξαζομένον γεγενε

ε ε ες

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
εὐσταντα

ποδω ὡς μοι

Ο Πα
τὴν ἀναστάσιν διδούς τὴν ἀν

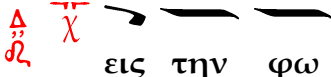
θρω ω ω πων ως προ βα α τον ε πι σφα γη η ην
 η η η η η χθη ε φρι ι ξα αν του ου τον οι οι
 α α αρ χον τε ες του Α α α α δου και ε
 πηρ θη η σαν τυ υ λαι ο δυ υ νη η η η ραι ει
 σε λη λυ θε γαρ ο Βα σι λευς της δο ο ο ξη ης
 Χρι ι ι στος λε ε γων τοις εν δε σμοι οις ε ξε
 ε ε ε ελ θε ε ε ε τε και τοις εν τω σκο τει
 α να κα λυ υ πτε ε σθε

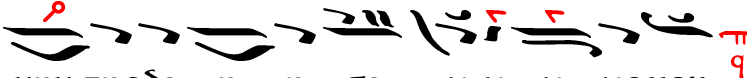
Στίχ. γ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
 ει σα

κουσον τη ης φω νη η η ης μου
Μ ε γα θα α α αυ μα ο των α ο ρα τω ων
 Κτι ι ι στης δι α φι λαν θρω πι αν σα ρκι πα α
 θων α νε ε στη ο ο α θα α α α να α α
 α τος δευ τε πα τρι αι αι αι των ε ε θνω ων του ου
 τον προ σκυ νη η η η σω ω ω ω μεν τη γαρ αυ

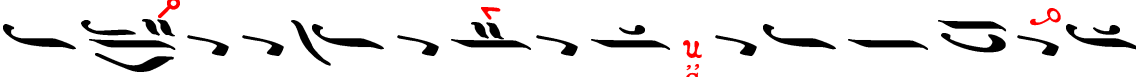

 του ευσπλααγχνι ι ι α εκ πλα α α νης ρυ

 σθε ε εν τες εν τρι σιν υ πο στα σε σιν ε ε ε

 να α Θε ε ον υ μνειν με ε μα θη η κα α μεν

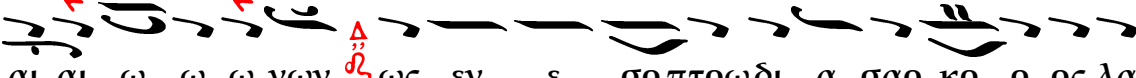
Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα

 εις την φω

 νην τηςδε η η σε ω ω ω ως μου

Ε^{Πα} σπε ρι νην προσκυνησιν προσφερομεν σοι τω α

 νε σπε ε ε ρω ω φω ω τι τω ε πι τε λει των

 αι αι ω ω ω νων ως εν ε σοπτρωδι α σαρκ ο ος λα

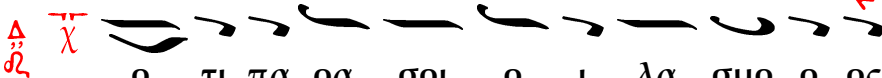

 αμ ψαν τι ι τω κο ο ο σμω και με ε χρι ισ

 Α δου κα α τελ θο ο ο ον τι και το ε κει σε

 σκο ο ο τος λυ υ σα α αν τι και το φως της α

 να στα σε ε ως τοις ε ε θνε σι ι δει ει ει ξα α α

 αν τι φω το δο τα Κυ ρι ι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται;

 ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ο ος

ε ε ε ε στιν

Τον αρχηγόν της σωτηρίας ημών Χριστόν δο

Μξολογήθη σωωμένον αυτού γάρ εκ

νεκρών ανασταντος κόσμος εκ πλαανης σε

εσωώσται χαιρειχορος Ααγγελων φε

εε ευγειδαιμωνων πλααανη Αδαμπε

σων ανισταται διαβολος κατηρηγηη

ται

Στίχ. 7. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπισεν ἡ

ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον

Οι της κουστωδίας ενηχουν το υποτων

παρανοομων καλυψατε Χριστου την ε

γεερσιν και λαβετε αργυρια και αι

ειειειειει παααατε οτι ημων κοι

μωω μεεεων εκ του μνημειου εσυληηη

θη ο ο νε ε ε κρος τις ει δε τις η κου σε νε
 κρον κλα πε ε εν τα α πο ο τε ε μα λι στα ε σμυρ
 νι σμε ε ε νον και αι γυ υ υ μνον κα τα λι
 πον τα και εν τω ω τα φω τα εν τα α φι α
 α α α αυ του μη πλα να σθε Ι ου ου δαι αι αι οι
 μα θε τε τα ας ρη σεις τω ω ν προ ο φη τω ω ν και
 γνω ω ω τε ο ο τι αυ τος ε στι ι ι ν α α
 λη η θως ο λυ τρω της του ου κο ο ο σμου και πα αν
 το δυ υ να α μος

Καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου τὰ παρόντα στιχηρὰ προσόμοια.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν. Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
 ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι ι τον Κυ ρι ον

Π α θων κυ ρι ευ σας τῶ σω ματος εγ κρα τει ας

χα λι νω θαυ μα τῶρ γε Κυ ρι α κε α πα θει

ας την λαμ προ αν Πα τερ εν δε δυ σαι στο λην και πα

α σα αν την κα κι αν α α πε γυμνωσας τσ πα

α λαι αι τς Προ πα το ρα ας γυ μνωσαντος και νυν

οι κει εις τον Πα ρα δεισον δι α παν το ος ευ φραι

νο μενος ι κε τε ευ ε τσ σω θη ναιταςψυ χας η η

μων

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ εκ πα σωντων

α νο ο μι ων αυ τσ

Π α θων κυ ρι ευ σας τσ σω ματος εγ κρα τει ας

χα λι νω θαυ μα τσ γε Κυ ρι α κε α πα θει

ας την λαμ προαν Πα τερ εν δε δυ σαι στο λην και πα

α σα αν την κα κι αν α α πε γυμνωσας τσ πα

α λαι αι τς Προ πα το ρα ας γυ μνωσαντος και νυν

οι κει εις τον Πα ρα δεισον δι α παν το ος ευ φραι

νο μενος ι κε τε ευ ε τσ σω θη ναιταςψυ χας η η

μων

Στίχ. θ'. Αινείτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, Α
δλ

παντες οι λαοι ν
δλ

Φερων τον σταυρον επι ωμων σας ν
δλ η κο ληθη

σας Χριστω ανεπιστροφω λογισμων ν
δλ των εν βι

ω η δωνων κατα φρονων Κυρια κε ν
δλ και πα

αθη η θανατωσας τα ατσωματος ν
δλ συν το

ο νοι οις αγρυπνιαις και αι δε η σε σι ν
δλ χαριν α

πει ειληφας Οσι ετθεραπευειν νοση

ματα Α
δλ ι κε τε ευ ετσωθη ναιτας ψυχας η ημων ν
δλ

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου Α
δλ με ενει εις τον αι ω να ν
δλ

Ερημον κατω κησας Οσι ε ν
δλ ε δω δην Κυ

ρια κε σκιλλαν ποι ο με νος πικραν ν
δλ και την

αισθησιν πικραι αιωνων της ψυχης τας ηδονας ν
δλ προορι

ι ζυγος ε να πε τε με ες μακαριε ν
δλ δι ο

ο σε ε η ο ρα νι ο ος α πολανσις ν
δλ με τα

το τε ε λος ε δε ξα το α γγε λι κω ως βι ο
τευ σαν τα ι κε τε ευ ε τσ σω θη ναι τας ψυ χας η η
μων

Ἦχος Ἀδὲ Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

των μο να στων τα α πλη η η θη η τον κα θη

γη τη ην σε τι ι μω ω μεν Κυ ρι α κε Πα τη η

η ηρ η η η η μων δι α γαρ σου τη ην τρι ι

ι βο ον την ο οντως ε ευ θει ει αν πο ρευ ε σθαι

ε ε ε ε γνω ω ω μεν μα κα α α ρι ο

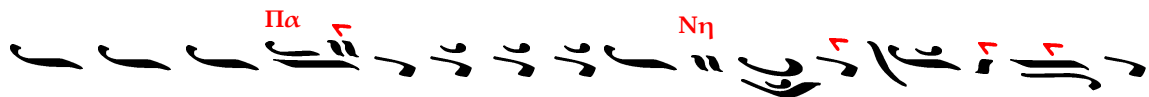
ος ει τω Χρι στω δου ου λε ευ σας και ε χθρου ου θρι

αμ βευ σας την δυ υ υ υ να α α α μιν Αγ γε ε

λων συμ με ε ε το ο ο ο χε Ο σι ι ω ν ο ο

μο ο ο σκη η νε και Δι ι ι και αι αι αι ων

μεθ ων προ σβε ευ ε ε τω ω Κυ ρι ι ι ω ω

 ε λε η θη η ναι τας ψυ χα α α ας η η η η

 μων

Τὸ Δογματικὸν Θεοδοκίον.

Ἦχος Πα ρ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας

 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

Ε ν τη ε ρυ υ θρα θα α λα α α αση

 της α πει ρο γα μου ου νυ υ υμφης ει ει κων δι ι ε

 γρα α α α φη η πο ο ο τε ε κει Μω υ σης

 δι αι ρε ε της του ου υ υ υ δα α α α τος

 εν θα δε ε Γα α βρι ι ι ηλ υ πη ρε τη ης του

 θα α α α αυ μα α α α τος το τε τον βυ θον

 ε πε ζε ευ σεν α βρο χω ως Ι ισ ρα α ηλ νυ υ υν

 δε τον Χρι στον ε γεν νη η σεν α α σπο ο ρως

 η Πα αρ θε ε ε νο ος η θα λα α ασ σα α

 με τα την πα ρο δον του ου Ι ισ ρα α ηλ ε ε

μει νε εν α α α βα α α τος η α α α
 α α α α με ε ε ε η α α με εμ πτο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ος με τα την κυ η σιν
 του Εμ μα νου η ηλ ε μει ει νεν α α α α α
 φθο ο ο ο ρος ο ω ω ω ων και αι προ ο ων
 και φα νεις ως αν θρωω πο ος Θε ε ος ε λε η σο ον
 η μα α α α α α ας

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὕμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
 δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϵ
 ϵ ϵ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
 ου μα κα α ρος Ι η η σϵ ϵ ϵ Χρι ι

στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
 η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
 δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
 υ υ μν θ ς με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
 ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
 Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε ς
 ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-θ.

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ε
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ε
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το ο ο

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

δε η μας η λευ θε ρω σας ^u₉ συν α να στη σας σε αυ
τω εν δο ξως ως θε ος δι α του το βο ω ω μεν
φι λανθρωπε Κυ υ ρι ε δο ξα α σοι ^u₉

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ^u₉ η τις ου ου σα

λευ θη σε ται ^u₉

[H] ε νη σου η σταυ ρω σις και η εν Α δη κα θο
δος φι λαν θρω πε υ πα αρχει σκυ λευ σας γαρ αυ τον
και τους πα λαι δε σμι ι ους συ να να στη σας σε αυ τω
εν δο ξως ως θε ος ^u₉ τον Πα ρα δει στον α νοι ξας
α πο λα βειν του ου του η ξι ω σας δι ο και η μι
ιν τοις δο ξα ζου σι την σην τρι η η με ρον ε
γε ρ σιν ^u₉ δω ω ρη σαι ι λα σμον α μα ρτι ων Πα ρα
δει ει ει σου οι κη το ρας ^u₉ κα τα ξι ων ως μο νος
ευ σπλα αγχνος ^u₉

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, ^u₉ εις μα κρο ο

τη τα η με ρων ^{u q}

Ο δι η μας σαρκι πα θος δε ξα με νος
και τρι η μερος εκ νε κρων α να στας της σαρκος η
μων τα πα α α θη θε ρα πευσον ^{u q} και α να στησον
εκ πταισμα των χα λε πων φι λανθρωπε και σω σον η μας ^{u q}

Δόξα. Τοῦ Μηναίου.

Ἦχος Πα ρ

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω ^Δ και
Α γι ω Πνευ μα α α τι ^Π

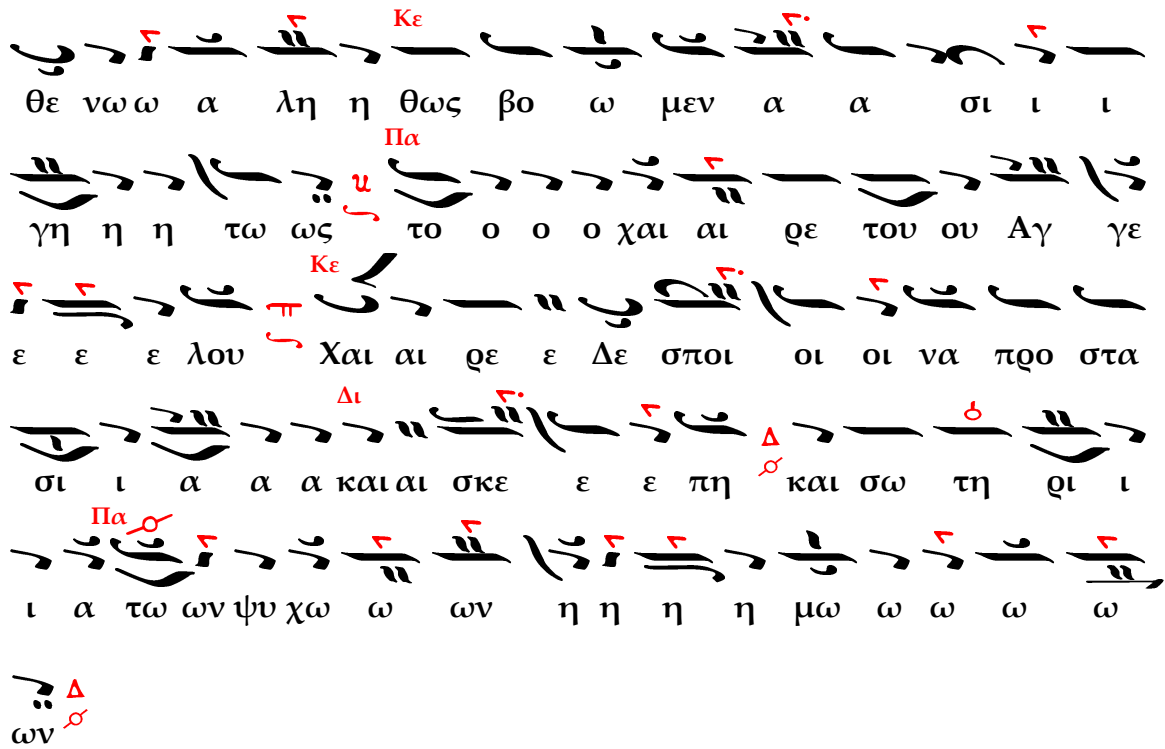
Ο ^{Πα} σι ι ι ε ε πα α α τερ ^{Δι} εις πα α α
σα αν τη η ην γην ^Δ ε ξηλθεν ο φθο ο ο γγος των
κα το ο ορθω μα α τω ω ω ν σου ^Π δι ο ο
εν τοις ου ρα α νοις ^Δ ευ ρες μι σθο ον τω ω ω ν κα μα
α τω ω ω ν σου ^Π των δαι μο νων ω λε σας τας
φα α α α λα α α αγ γας ^Μ των αγ γε ε λω ω ν ε
φθα α α σας τα α τα αγ μα α α α τα ^Δ ω ν το ον ^{Πα}

βι ι ον α με εμπτω ω ως ε ζη η λω ω ω
 σας παρ ρη σι α αν ε χων προ ος Κυ υ υ υ
 ρι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον
 ει ρη η νην αι αι αι αι τη η η η σαι ται αις ψυ
 χαι αι αις η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω
 ω νάστων αι ω ω νων α α α μην
Ο ποι η της και Λυ τρω τη ης μου ου Πα να α
 γνε ε χρι στο ος ο Κυ υ ρι ι ι ος εκ
 της σης νη δυ ο ος προ ο ο ε ελ θων ε με ε
 εν δυ σα α α α με ε ε ε νος της πρω ω ω
 η ην κα τα α α ρας τον Α δα αμ η η η λευ θε ε
 ρω ω ω σε δι ο σοι Πα α να α γνε ως
 του ου Θε ε ε ου ου ου Μη η τρι ι ι τε και Παρ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὡδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ

ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

ᾠχος π̣ᾠ̣ Κε δ

Κε
Τον σου ναναρχον λογον Πατρι και Πνευματι τον
εκ Παρθενου τεχθεντα εις σωτηριαν ημων
α νυ μνησωμεν πιστοι και προσκυνησωμεν οτι
ην δοκησε σαρκι ανελθειν εν τω σταυρω και θα
να τον υπομειναι και εγειραι τους τεθνε
ω ωτας εν τη ενδοξω αναστασει αυτου

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

ᾠχος π̣ᾠ̣ Πα ρ

Της ερημοπολιτης και ενσωματι Αγγελ
λος και θανατορογος ανεδειχθησθεοφοορε
Πατηρημων Κυριακηνηστεια Αγγελυπνιαπρο
σευχη σου ρανια χαρισματα λαβων θε

ρα πευ εις τας νο σεν τας και τας ψυ χας των πιστει προ
 στρε χοντων σοι δο ο ξα τω δε δω κο τι σοι ι σχυν
 δο ξα τω σε ε στεφα νω σαντι δο ξα τω ε νερ γην
 τι δι α σθ πα σιν ι α α μα α τα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tου Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
 ρε συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
 σπο ο της εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
 δικαι ος Δα βιδ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ουρα
 νων βα στα σα σα τον Κτι στην σου δο ο ξα τω ε νοι
 κη σαντι εν σοι δο ξα τω προ ελ θε ο ντι εκ σου
 δο ξα τω ε λευ θε ρω σαντι η μας δι α του το ο
 κς σου ου ου ου

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγῆθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *